

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10Csp/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819203127
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3819203127.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom vo Francúzskej republike, Paríž, Boulevard Haussmann 1, zapísaný v parížskom registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o. so sídlom v Bratislave, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547 proti žalovanému Y. U., nar. XX.X.XXXX, bytom T., V. XX, o zaplatenie sumy 490,88 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 490,88 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 860,88 eur od 3.8.2016 do 16.11.2016, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 800,88 eur od 17.11.2016 do 24.3.2017, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 700,88 eur od 25.3.2017 do 26.4.2017, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 600,88 eur od 27.4.2017 do 23.5.2017, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 500,88 eur od 24.5.2017 do 23.6.2017, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 490,88 eur od 24.6.2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet č. SK09 6500 0000 0000 2018 5698, variabilný symbol 8917070011.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov konania vo výške 98 %, ktoré je **p o v i n n ý** zaplatiť mu žalovaný s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 490,88 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.11.2015, ktorá predstavovala nesplatenú časť poskytnutého úveru. Súčasne voči nemu uplatnil ako príslušenstvo zmluvný úrok vo výške 18,16% ročne z nesplateného úveru od 3.8.2016 do zaplatenia a 5% ročný úrok z omeškania. Na trovách konania uplatnil zaplatený súdny poplatok v sume 29,- eur a trovy právneho zastúpenia.

2. Žalovaný zostal v súdnom konaní nečinný. Na svoju obranu nepredložil a neoznačil žiadne dôkazy. Nevyužil prostriedky procesnej obrany podľa § 149 CSP. Trovy konania neuplatnil.

3. Žalobca a jeho právny zástupca neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a z dôležitého dôvodu ho odročit' nežiadali. Žalovaný mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne vykázané dňa 11.10.2019. Neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil a z dôležitého dôvodu ho odročit' nežiadal. Súd v súlade s ust. § 180 CSP vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti sporových strán.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.11.2015, splátkového kalendára žalovaného, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 15.8.2016, poštového podacieho hárku zo dňa 15.8.2016, písomného vyjadrenia žalobcu vo veci zo dňa 8.10.2019, potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov žalovanému zo dňa 2.10.2019, potvrdenia o výške prijatých splátok od žalovaného zo dňa 2.10.2019, výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky úveru z čl. 43 spisu, poštového podacieho hárku zo dňa 5.5.2016, výpisu žalobcu z Obchodného registra z čl. 20 až 26 spisu, ostatných listinných dôkazov v spise založených a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Dňa 9.11.2015 spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie viazaného úveru žalovanému v sume 800,- eur. Mesačná splátka úveru predstavovala sumu 42,32 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 15.12.2015. Ďalšie splátky boli splatné v 15. deň v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 15.11.2017. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 24 mesačných splátkach. V zmluve si zmluvné strany dojednali ročnú úrokovú sadzbu vo výške 18,16%. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 19,75%. Priemerná RPMN predstavovala 33,96%. Celkom sa žalovaný zaviazal zaplatiť sumu 960,- eur. Žalovaný si zvolil komplexný súbor poistenia Istota, pri ktorom poplatok predstavoval 5,8%. Na splatenie úveru poukázal sumu 452,35 eur, čo vyplýva z potvrdenia žalobcu zo dňa 2.10.2019, ktoré žalovaný nespochybnil a z jeho splátkového kalendára založeného v spise na čl. 15, druhá strana.

6. Vzhľadom k tomu, že žalovaný úver riadne nesplácal, veriteľ dňa 15.8.2016 vyhlásil ku dňu 2.8.2016 mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval ho k zaplateniu sumy 900,88 eur v lehote 14 dní od doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá predstavovala úverovú istinu v sume 772,10 eur, dlžné zmluvné úroky, poplatky a poistné v sume 88,78 eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 40,- eur.

7. Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. so sídlom v Bratislave zanikla v dôsledku zlúčenia ku dňu 30.6.2016 a jej právnym nástupcom sa stal žalobca, čo vyplýva z výpisu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. z Obchodného registra.

8. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.11.2015 bola medzi zmluvnými stranami uzavretá podľa príslušných ustanovení Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení neskorších predpisov.

9. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (§1 ods. 1).

10. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (§1 ods. 2).

11. Podľa § 2 písm. d/, g/, h/, i/, j/, l/ citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

12. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

13. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnomu záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná.

18. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami bolo nesporné, že 9.11.2015 spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie viazaného úveru žalovanému v sume 800,- eur. Mesačná splátka úveru predstavovala sumu 42,32 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 15.12.2015. Ďalšie splátky boli splatné v 15. deň v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 15.11.2017. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 24 mesačných splátkach. V zmluve si zmluvné strany dojednali ročnú úrokovú sadzbu vo výške 18,16%. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 19,75%. Priemerná RPMN predstavovala 33,96%. Celkom sa žalovaný zaviazal zaplatiť sumu 960,- eur. Žalovaný si zvolil komplexný súbor poistenia Istota, pri ktorom poplatok predstavoval 5,8%. Na splatenie úveru poukázal sumu 452,35 eur, čo vyplýva z potvrdenia žalobcu zo dňa 2.10.2019, ktoré žalovaný nespochybnil a z jeho splátkového kalendára založeného v spise na čl. 15, druhá strana. Vzhľadom k tomu, že žalovaný úver riadne nesplácal, veriteľ dňa 15.8.2016 vyhlásil ku dňu 2.8.2016 mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval ho k zaplateniu sumy 900,88 eur v lehote 14 dní od doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá predstavovala úverovú istinu v sume 772,10 eur, dlžné zmluvné úroky, poplatky a poistné v sume 88,78 eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 40,- eur.

19. Súd po oboznámení sa s obsahom úverovej zmluvy zo dňa 9.11.2015 nezistil obsahový rozpor zmluvy s § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení. Úverová zmluva obsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona. V zmluve je jasne definované, za akých podmienok bol žalovanému úver poskytnutý a akým spôsobom ho bol povinný splácať.

20. Povinnosťou žalovaného je zaplatiť žalobcovi nesplatenú časť úveru v sume 490,88 eur, ktorá mu vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia § 2 písm. d/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení neskorších predpisov.

21. V časti, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému platenia zmluvného úroku vo výške 18,16% ročne z nesplateného úveru odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru až do zaplatenia, t.j. od 3.8.2016 do zaplatenia, súd jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 6Co/190/2014 zo dňa 30.6.2015, v odôvodnení ktorého konštatoval, že "aplikačná prax súdov sa otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky a teda popri úrokoch z omeškania či iných sankciách už zaoberala. Najvyšší súd konštatoval cit. "Odvolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 OBZ - uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98). V rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania označilo za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods. 2 OZ o administratívnom strope úrokov z omeškania (napr. rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 182/2011).

22. Nemali by byť pochybnosti, že za úver možno dohodnúť úroky a že možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržiavanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta).

23. Nikto asi nepochybuje o tom, že taký odklon od dispozície právnej normy, ktorý sleduje úroky popri úrokoch z omeškania či iných sankciách je v neprospech žalovanej. Ak by takejto dohody nebolo, zákon by umožňoval žalobcovi uplatniť po splatnosti sankcie úroky z omeškania pri pomerne novom pravidle o administratívnom strope na celkové sankcie zakotvenom v § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. „Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.“

24. Odvolací súd sa stotožnil s tou časťou odôvodnenia NS ČR vo veci 33Odo 657/2005, v ktorej argumentuje, že úroky predstavujú odmenu (cenu) za „užívaní jistiny“ a úroky z omeškania sankciu. Nie však s názorom, že cena je neuzavretá kým sa úver celý nesplatí a že popri úrokoch z omeškania sú prípustné aj úroky. Cena musí byť jasne stanovená a uzavretá uplynutím úverového obdobia či už pôvodne dohodnutého alebo predčasne skončeného. Neuzavretá a otvorená môže byť len sankcia, ktorej výšku reguluje všeobecne záväzný predpis tak, aby nenadobudla neprimerané rozmery.

25. Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok.

26. Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011, AZIZ).

27. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uzavrel, že niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Na viac sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Odvolací súd sa preto stotožnil s prvostupňovým súdom o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods. 2 OZ)."

28. Tak, ako vyplýva z vyššie citovaného právneho názoru Krajského súdu v Prešove a z obsahu uznesenia NS SR vo veci vedenej pod sp. zn. 4 Obo/143/1998 (dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania) úroky popri úrokoch z omeškania sú nielen odklonom od zákona v neprospech odporcu, ale vo svojich dôsledkoch odporujú aj kogentnému zákonnému pravidlu v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uplatnený úrok vo výške 18,16% ročne prevyšuje úrok z omeškania a pripustenie právneho názoru súbehu zmluvných úrokov popri úrokoch z omeškania (po splatnosti úveru) potenciálne umožňuje navýšenie dlhu nad skutočnú výšku poskytnutého úveru v rozpore s ust. § 3a ods. 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Pokiaľ sa účastníci v Časti 3., článku 3.4. úverovej zmluvy zo dňa 9.11.2015 dohodli na tom, že nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu (aj v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), súd uzavretú dohodu s poukazom na vyššie uvedené okolnosti a vyslovené právne názory NS SR a Krajského súdu Prešov považoval za neplatnú podľa § 39, § 41, § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Totožný právny názor zaujal napr. aj Krajský súd Trenčín v rozsudku č.k. 5Co/72/2015-84 zo dňa 1.7.2015 vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 5C/79/2014, v ktorej ako žalobca vystupovala ČSOB, a.s. so sídlom v Bratislave. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.9.2012, ktorý sa zaoberal rozhodnutiami Okresného súdu Prešov č.k. 29C/131/2011-127 z 23.11.2011 a Krajského súdu Prešov č.k. 1Co/30/2012-145 z 30.5.2012, vo vzťahu ku ktorým sťažovateľka namietala porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Konštatoval: " Ústavný súd SR v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný. Ústavný súd vo svojej stabilnej judikatúre uvádza, že postup a rozhodnutie súdu, ktoré vychádzajú z aplikácie konkrétnej zákonnej procesnoprávnej úpravy, nemožno hodnotiť ako porušovanie základných práv a slobôd (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97). Za porušenie základného práva pritom nemožno považovať neúspech v konaní. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania, preto nie je možné považovať nevyhovenie návrhu v konaní pred všeobecným súdom za porušenie tohto práva (I. ÚS 3/97). Pretože ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi napadnutým rozsudkom krajského súdu č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. mája 2012 a namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6

ods. 1 dohovoru, ako ani namietaným porušením čl. 47 ods. 3 ústavy, odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v tejto časti z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti."

29. Omeškanie žalovaného bolo posúdené podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že právny vzťah založený medzi zmluvnými stranami zmluvou o spotrebiteľskom úvere je potrebné považovať za občianskoprávny vzťah, kedy sa omeškanie dlžníka spravuje príslušnými ustanoveniami tohto zákona. Výška úroku z omeškania zodpovedá ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v platnom znení. Úrok z omeškania bol žalobcovi priznaný z nesplatenej úverovej istiny, ktorá bola postupne znižovaná podľa toho, kedy a v akej výške žalovaný úver postupne splácal, čomu zodpovedá určenie počiatku a doby trvania omeškania.

30. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol vo veci čiastočne úspešný, na základe čoho mu patrí nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu a neúspechu vo veci. Neúspech žalobcu v časti príslušenstva istiny (nepriznanie zmluvného úroku zo žalovanej sumy po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) súd hodnotil 1% a jeho úspech 99%. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 98%, čomu zodpovedá aj jeho nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.